

עבודה זרה כג

משנה - אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, מפני שחשודין על הרביעה	ברייתא - לוקחין מהן בהמה לקרבן, ואין חוששין לא משום רובע ולא משום נרבע	
אמר רב תחליפא אמר רב שילא בר אבינא משמיה דרב רבינא	עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר זכרים מאי איכא למימר? אמר רב כהנא: הואיל ומכחישין בבשר	
רבי פדת	לכתחלה	דיעבד
	רבי אליעזר	רבנן

חיזוק לתשובת רבינא: ומנא תימרא דשאני בין לכתחלה בין לדיעבד?

לא תתייחד אשה עמהם, מפני שחשודין על העריות	האשה שנחבשה בידי עובדי כוכבים, ע"י ממון - מותרת לבעלה, ע"י נפשות - אסורה לבעלה!	
הסבר הסתירה	דיעבד	לכתחלה
דחייה - אפילו דיעבד נמי לא חיזוק הדחייה	היינו טעמא, דמתירא משום הפסד ממונו	
	דקתני סיפא: ע"י נפשות אסורה לבעלה	

דעת רבי פדת

פרת חטאת (פרה אדומה)	ר' אליעזר	חכמים
הקשר לסתירה שלנו	אינה נקחת מן העובדי כוכבים	מתירין
דחייה 1 - דכ"ע לא חיישינן לרביעה	חיישינן לרביעה - כמשנה	לא חיישינן לרביעה – כברייתא
תירוץ	כדרב יהודה אמר רב, דאמר רב יהודה אמר רב: הניח עליהן עודה של שקין - פסלה, ובעגלה - עד שתמשוך בה - חיישינן	לא חיישינן
קושי על התירוץ	לא ס"ד, משום ניחא פורתא לא מפסיד טובא	
תירוץ	ה"נ (חוששים לרביעה) לימא: משום הנאה פורתא לא מפסיד טובא!	
דחייה 2 לר' פדת - דכולי עלמא לא חיישינן לרביעה	התם יצרו תוקפו	
תירוץ	כדתני שילא, דתני שילא: מ"ט דר' אליעזר? אפר אז כני 'שראז ויקחו א"י - בני ישראל; יקחו, ואין העובדי כוכבים יקחו!	
תירוץ	לא סלקא דעתך, דקתני סיפא: וכן היה רבי אליעזר פוסל בכל הקרבנות כולן, ואי סלקא דעתך כדתני שילא, בשלמא פרה כתיב בה קיחה, אלא כולהו קרבנות קיחה כתיב בהו?	
דחייה 3	ודלמא עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי אליעזר - אלא בפרה דדמיה יקרין, אבל בשאר קרבנות מודו ליה! (וכן חוששים לרביעה בשאר בהמות)	
תירוץ	ואלא הא דתניא: לוקחין מהן בהמה לקרבן, מניי? לא ר' אליעזר ולא רבנן! ועוד, תניא בהדיא: מאי אותיבו ליה חברוהי לר' אליעזר? כל צאן קרי יקפצו זק יעו על וצון טפח.	

הנחה שיוצאת מהסוגיה הקודמת לעניין פרה אדומה: ע"כ לא פליגי אלא בחששא, אבל היכא דודאי רבעה - פסלה,

ש"מ דפרה קדשי מזבח היא, דאי קדשי בדק הבית, מי מיפסלא בה רביעה!

דחייה 1: שאני פרה, דחטאת קרייה רחמנא.

קושי: אלא מעתה, תיפסל ביוצא דופן! וכי תימא ה"נ, אלמה תניא: **הקדישה ביוצא דופן -**

פסולה, ור"ש מכשיר! וכי תימא, ר"ש לטעמיה, דאמר: יוצא דופן ולד מעליא הוא, והא"ר

יוחנן: מודה היה ר"ש לענין קדשים שאינו קדוש!

ויקרא פרק כב פסוק כז

שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה'

דחייה 2: אלא שאני פרה, הואיל ומום פוסל בה - דבר ערוה וע"ז נמי פוסל בה, דכתיב: **כי משחתם**

כפי טומ כפי, ותנא דבי ר' ישמעאל: **כל מקום שנא' השחתה - אינו אלא דבר ערוה וע"ז, דבר ערוה -**

דכתיב: כי השחית כל כפר את פרכו על הארץ, וע"ז - דכתיב: פן תשחיתו ועשיתם לכם פסל

והא פרה נמי הואיל ומום פוסל בה, דבר ערוה ועבודת כוכבים פסלי בה.

במדבר פרק יט

(ב) זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: